

Pšchi tajkich a drubich Wjezach pšchekro-
cža woni swoj Hamt jara, a wotdžerža Lu-
dži wot Pošlušnoszje pšhecziwo Bohu.
Pšchetož Boh šebi wot nas pšchedewšitki-
mi Wjezami žada, so bychmy jeho Słowo
pšlyšeli, a temu šamemu pošlušni byli.
Dyž pak Wošchnož na tym sadžjetacž ze, da
dyrbja cži Poddani wedžicž, so tej Wošchno-
žji we tajkich Wjezach pošlušni bycž nedyr-
bja. Pšchetož pižane steji: Boh a dyrbim
my wjazy pošluhačž, dyžli Słowe-
kow, a tudy kaže ton šneš niz jeno šhej-
žorej dawacž, šchtož je šhejžorowe,
ale tež Bohu, šchtož je Bože.

Ze šo da šwjetna Wošchnož tajkeje Pošlu-
šnoszje dla, kotruž Bohu a jeho Słowu
wopokajamy, njewacž, a šwosich Poddanow
do šklodow šadžicž a do šlynkow šanknyčž,
aby tež jim to Žiwenje wšacž, da dyrbimy jo
šebi dacž špodobacž, a šo teho Trošta džer-
žecž, so šhejžor aby šwjetna Wošchnož je
ššnešom nadnimi, ale šo wona jo šama neje;
pšchetož my mamy podla neje jeneho šneša,
kotryž je wecži, menujžy, našeho šneša a
Boha we šeběšach. Dyrbimy da jeneho,
šhejžora aby Boha, beš tymaj dwjemaj
pšchesh šepošlušnosz rošnjewacž, da je šje-
pe, so šhejžora šnaškej šepošlušnoszju
šebi rošnjewamy, dyžli Boha.

Pšchetož, šy ty Bohu nepošlušny a
žesch šo pšchesh to ššhejžorom, aby se šwjet-
nej Wošchnoszju dobry cžinicž, da je Boh
tajki šneš, so može twoju šepošlušnosz
pšhecziwo nemu šchtrašowacž ščješkim šo-
benjom a šwječnej ššmercžu. Tajku Žalošž,
moj Božo, nedyrbjat šchak žadyn ššlowek
šdobrej šolu na šo pšchinesž, a što šo-
low radšišcho šebi šhejžora rošnjewacž, ko-
tryž, dy by tež runje šly byl, niz wošche, dy-
žli jeno se šwjetnej šchtrašu tu šepošluš-
nosz šchtrašowacž nemože. Ša pak pšchesh
šhejžora tudy niz tu aby tamnu šarschonu

šrošemju, ale šromadnje šchitku Wošchnož.
Pšchetož tak ju Boh tež tudy menuje, dyž
praji: Daježe šhejžorej, šchtož je
šhejžorowe.

Potom ladaj tež na ton Wužitk. Ššyli
ty Bohu pošlušny, a džeržiš šo ty po je-
ho Pšchikasnju, da budže cži tajka Pošluš-
nosz wječnje šaplacžena, a to nebeske a wječ-
ne Žiwenje tebi date, dyž pak teje neprawe-
je rješneje Pošlušnoszje dla, kotruž two-
jej Wošchnoszi pšhecziwo Božej Pšchikasnju
wopokajesch, jeno jene krotke šošchewenje
majš, da dyrbiš teješameje dla potom wječ-
nje cžerpicž; kajž hižom šym predy prajiš.
Pšchetož wot šhejžora a šwjetneje Wošch-
noszje nimamy wjazy dyžli Žiwnošž, Žyž a
Picžje, Draštu, ššjer a šchtož njedže wjazy
štemu šachodnemu Žiwenju šlušcha. Ale
wot Boha mamy my ššjeto a Žiwenje, a po-
tom tu šadžiju wječneho Žiwenja. Dy-
beli da my tajkeho Boha, kotrehož wječnje
wužiwacž možemy, ššlowekow dla ššwočow
štajicž? ššlowekam šlužicž, a jemu nepo-
šlušni bycž? Boh to nedaj, nech by šo nam
runje pšchi tym šchto, kajž by jeho Boža šo-
la žyla.

Ale šwjetna Wošchnož dyrbjala tež
šwjoj šamit ššjepe na ššedžbu wšacž. Dy by
ššryštus tak prajiš: Daježe šhejžorej šch. što,
šchtož ze njecž, aby šamožecže, da moš won
to po ššrawdži žadacž, a wot teho ššanože-
nja wšacž tak wele, hacž by žyl. Ale tu ššaw-
nje steji: Daježe šhejžorej, šchtož je
šhejžorowe. Šo je, won ma hižo a to
ššwoje menowane a wumjenene, šchtož jemu
šlušcha a ššjimž won dyrbi ššpokojom bycž.
Želi pak won dale rabacž, a tež to šššebi šor-
hacž, šchtož je Bože, da dyrbicže wedžicž,
šo jemu dacž winoščji neššže, neššmjecže, haj
nedyrbicže tež jemu toššamo dacž, tak ššubo
hacž wam wššcheje ššuschje ššožnož je.
Pšchetož runje j ako šhejžor ššožy nima to-